

عنوان مقاله:

بازتاب طرحواره های تصویری مفهوم ساز مرگ و بیماری در رمان "لا طریق الی الجنه" اثر حسن داوود

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 13، شماره 46 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

طیبه فتحی ایرانشاهی - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان

سید محمود میرزایی الحسینی - عضو هیئت علمی

شیرین پورابراهیم - دانشیار گروه زبانشناسی، دانشکده ادبیات فارسی و زبانهای خارجی، دانشگاه پیام نور، تهران،

خلاصه مقاله:

مرگ برای تمام جانداران و نیز انسان پدیده ای محتوم است و در ذهن بشر تصویری مبهم دارد. انسان به واسطه تفکر و خیال، نگرش و برداشت خاصی نسبت به این مفهوم دارد. مفهوم بیماری نیز در تعاملی تنگاتنگ با مفهوم مرگ و دارای رابطه ای علی - معلولی با آن است. در زبان شناسی شناختی این عقیده وجود دارد که زبان و از جمله زبان ادبی، نمود و تجلیگاه ساختارهای مفهومی نظیر استعاره، مجاز و طرحواره های تصویری موجود در ذهن بشر است. در نوشتار حاضر تلاش بر آن است که با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی و در چارچوب نظریه معنی شناسی شناختی به بررسی مفهوم سازی مرگ و بیماری، با استفاده از کارکرد طرحواره های تصویری در رمان "لا طریق الی الجنه" (برنده جایزه نجیب محفوظ در سال ۲۰۱۵م) اثر حسن داوود، نویسنده لبنانی پرداخته شود. نتایج تحقیق نشان می دهد که نویسنده از سه طرحواره حجمی، حرکتی و نیرو برای مرگ و بیماری و همچنین طرحواره مقدار برای بیماری و طرحواره نزدیکی برای مرگ بهره برده است. همچنین طرحواره های حوزه مرگ و بیماری، اساس استعاره های مفهومی مشترکی چون «مرگ و بیماری گیاه هستند»، «مرگ و بیماری جاندار هستند»، «مرگ و بیماری مکان هستند» و... را بنا می نهند. نگرش منفی نویسنده به دو حوزه مرگ و بیماری در این رمان، از طریق این طرحواره ها و استعاره ها قابل دسترسی است.

کلمات کلیدی:

زبانشناسی شناختی، طرحواره های تصویری، مرگ، حسن داوود، لا طریق الی الجنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1383280>

